

HAPPY TIMES

OSMÁCI TO MAJ SPOČÍTANÝ!

Rozhovor s Mikulášem Cacarou
matikářem, zoologem a botanikem

První otázka: Jak se u Vás vlastně pozná dobrá nálada?

Jednoduše; jsem euforický, povznesený a rozdávám úsměvy a jedničky na všechny strany.

Jaká je Vaše oblíbená muzika?

Poslouchám dost širokou škálu podle nálady. Nevadí mi klasika třeba Wagner, Hayden, Mozart, až po metal, industrial, dark ambient a noise.

A ve které třídě je největší zábava?

Od sedmičky po devítku vždycky vím, že mě čeká stoprocentní zábava. Je to dané tím, že žáci už jsou rozvernější a vymýšlí důvody, proč se neučit a nepracovat.

Spolužáci se dohadují, co že se opravdu skrývá na straně 69? Mohl byste nám to prozradit?

Co se týče matematiky, tak tam někde se skrývá obávaná třetí mocnina. Čeká na vás a až vás vyčítá, nebude se s vámi mazlit.

Baví Vás učit?

Učení je absolutně ta nejlepší věc, co jsem kdy dělal.

Co Vás ve škole nabíjí / ubíjí?

Nabíjí mě, když se žáci zajímají, jsou zvědaví. Ubíjí mě, když žáci vyrušují, nedávají pozor. Když je musím napomínat.

Je o Vás známo, že jste zkušený gamer. Jaké hrajete hry ve volném čase?

Hraju, co mě zrovna zaujme. V mém věku jsou to spíš strategie a RPG, někdy kombinace obojího. Hraní mi pomáhá, abych se zrelaxoval, abych vypustil trochu té páry - pomáhá mi, když se ponořím do úplně jiného světa. Teď aktuálně hraju třeba Armu 3 a Mechabellum... Někdy ale i těch her mám dost a raději si čtu.

A čím jste vlastně chtěl být jako malý?

Chtěl jsem být přírodovědcem - zoologem. Konkrétně jsem chtěl zkoumat měkkýše - šneky, slimáky apod. A za tím snem jsem si dlouho šel. Vystudoval jsem zoologii na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně, kde jsem se zaměřil ve svých absolventských pracech na ekologii měkkýšů. Po magistru se pak ještě nabízelo studium doktorátu, ale bylo by to dalších pět let, kdy bych musel přežívat z brigád na hraně bídy, takže jsem raději šel pracovat.

Bio nebo neBio?

Jako jestli mám radši živou či neživou přírodu? Popravdě je pro mě nejzajímavější právě to propojování. Jak živá příroda těží z neživé, jak s ní pracuje - ať už jsou to kořeny stromů, nebo metabolismus (trávení) živočichů. Například úloha sodíku v těle je přímo fascinující. Je to prvek, který může tělu hodně zavařit, když je ho moc na ne správném místě může dát vzniknout různým nemocem, ale zároveň je neodmyslitelný pro fungování našich nervů.

>>

Vydání připravili: Vincent, Mojmír, Julianna, Valentina, Matylda, Charlotta, Marie, Bastián a Libor Duchek

Ceratopogon - svícíník, sukulentní rostlina s komplexními květy, které vzdáleně připomínají svícný.

Které je Vaše oblíbené zvíře, případně rostlina?

Nemám nic takového, je to trochu absurdní otázka, na každém zvířeti lze najít něco jedinečného, neopakovatelného - člověku nezbyvá než fascinovaně na to zírat a přemýšlet, jak to celé zapadá do systému fungování toho konkrétního druhu, jaký to má mechanismus v rámci potravního řetězce, rozmnožování, strategii přežití. Z rostlin mě uchvátily árony - ty si doma teď pěstuju; dále mě baví pěstovat rody Ceratopogon, Sinningia a obecně sukulenty, z masožravých rostlin pak pralesní rosnatky, genselei a bublinatky. Když se mi je podaří rozmnožit, rozrůst, někdy dokonce i dohnat ke květu, tak z toho jsem pak celé týdny na větvi.

Co je pro Vás nejnižší matematická laťka, aby dítě prošlo základním vzděláním?

Za mě bude asi nejpodstatnější, aby žák zvládal ty naprosté matematické základy, aby znal povinné pořadí matematických operací: kdy sčítat, kdy odčítat, kdy násobit a kdy dělit a jakou paseku v tom dělají závorky, ať už jsou kulaté nebo hranaté. No a v neposlední řadě ta třetí odmocnina. Ta rozhoduje o tom, kdo přežije a kdo ne.

*Děkujeme za rozhovor.
Mojmír Bárta*

<< **Sinningia** - kdysi řazené pod gloxinie, mezi které patří rostliny rostoucí na balkonech a terasách. Sinningie jsou zvláštní tím, že vyrůstají z velkých hlíz a tvoří dlouhé trubkovité květy, které jsou v jejich domovině opylovány kolibříky, někdy ale také netopýry a moly.

Moje noční můra

Výběr ze slohových prací

Dneska jsem jako obvykle šel do školy. Měli jsme třídnickou hodinu a učitelka nám řekla, že si budeme povídat o našich nejhorších nočních můrách. (Jen pro info: jmenuji se Richard Dvořák a chodím do sedmé třídy.) Učitelka vyvolala zrovna mě, a protože jsem byl první, tak jsem se trochu styděl, ale po chvíli jsem si dodal odvahy a začal jsem: „Mí rodiče se minulý večer obzvláště hodně pohádali. Byl jsem z toho dost smutný, dokonce jsem i brečel, ale nakonec se mi podařilo usnout. Ocitl jsem se v nějakém podivném místě. Na zemi bylo skoro všude horké bublající bahno. Chvíli jsem se brouzдал tím bahnem a pak jsem si všimnul třech velkých sloupů – byly dost vysoké. Podíval jsem se nahoru a uviděl jsem, že na každém sloupu jsou přivázané nějaké postavy. Neměly hlavu – to bylo dost strašidelné a zároveň nebylo snadné je rozpoznat. Přemýšlel jsem, koho mi připomínají. Pak mi to došlo! Uvědomil jsem si, že to jsou mí rodiče, že to je moje mladší sestra. Najednou, kdoví odkud, začal foukat silný vítr. Zvedl jsem hlavu a uviděl jsem velikou vysokou postavu. Neměla nos ani oči, jen velkou, děsivě usměvavou pusou. Zachvátil mě strach: „Uteč! Teď!“ Chtěl jsem, ale kvůli hustému bahnu to nešlo. Ani krok. Ale naopak jsem se krok za krokem nořil víc a víc do hloubky močálu. Najednou jsem ucítil chladný dech, jak zvedá chloupky na mém holém krku. Hrozně, hrozně jsem se bál. ..., myslel jsem, že je se mnou konec, když v tom jsem se našťestí probudil.“ Učitelka mě pochválila, že jsem prý moc hezky vyprávěl. Potom večer, když jsem usnul, tak ten sen pokračoval. Byl jsem znovu v tom bahně, znova mi ta příšera dýchala na záda a znovu jsem se hrůzou probudil: „Tak to ne!“ řekl jsem si: „Něco hezkýho!“ A skutečně, když jsem znovu usnul, zdály se mi už jen hezké sny.

Bublavé bahno

Noční můra

Jednoho krásného a slunečného dne, jsem vstal v 6:30. Logicky jsem tedy byl dost unavený a neměl jsem vůbec náladu. Udělal jsem si proto toasty - bohužel jsem je spálil. Ale co už?! Tak když mi nevyšly toasty, udělám si palačinky! No ne? Bohužel i palačinky jsem spálil... Chtěl jsem si tedy aspoň nalít vodu, ale rozlila se. No co už? Tak půjdu do školy, ale nemohl jsem najít džínu. Co teď? Venku je - 5 C° a já nemám nic na sebe! Po chvíli hledání džínů, jsem zjistil, že džíny mám v pračce, která právě teď doprala. Už je 7:30 a ve škole mám být nejpozději v 8:15. Nakonec mi nezbyvalo než na sebe vzít svoje modrozluté plavky. Byl jsem oblečený - fajn! Poslední věc, kterou musím ráno udělat, je vzít si věci do školy. Problém ale je ten, že netuším, kde mám svou aktovku. Někde jsem ji zapomněl.

Nevím, co mám dělat? Mám si věci vzít jen tak do v náručí? Fakt nechci. Sláva! Našel jsem igelitku. Sotva jsem ji popadl, kouknu se na hodiny. Bylo 8:15. Zatmělo se mi před očima a spadl jsem na zem. Nevím kolik času uplynulo, nakonec jsem se probudil v mém pokoji. „Uf“ oddechl jsem si. Venku bylo krásně a slunečno. Na hodinách bylo 6:30.

Jan Hiršman

Mikulášská večere

Mikuláš chodí se svými kamarády, čertem a andělem rozdávat brambory a uhlí, protože inflace se pořád zvyšuje a lidi už si vezmou zdarma prakticky cokoliv.

„Tak Jendo, zlobil jsi tento rok?“

„Ne, nezlobil.“

Mikuláš se podívá do své knihy hříchů: „Ale Jendo, ty jsi hodně zlobil! To ti asi dám nějaké brambory a uhlí.“

„Jupí! Bramboračka!“ vykřikl Jenda, popadl svůj pytel a utekl domů.

„Aničko, ty jsi taky zlobila,“ řekl Mikuláš po 25 minutách diskotování. „Tak to ti také musím dát brambory a ...“

„Jupí!“ vykřikla Anička a utekla s bramborami domů.

„Tak Norberte, ty jsi taky zlobil, to ti taky musím dát brambory a uhlí.“ Norbert si nechal nasypat do svého pytle uhlí a brambory a pak se ještě chvíli jen tak koukal na čerta. Vytrhl mu pytel, hodil čerta dovnitř a běžel, seč mu síly stačily. Když už byl za rohem bloku, tak Mikuláš ještě zaslechl vzdalující se nadšené volání: „Klucí! Máme večeri!“

Viktorie a Sofie

Nové logo školy?

Veselým panáčkům našeho webu zvoní hrana. V sedmé třídě se objevilo několik nápadů na potisk školních triček. Inspirací jim byla oblíbená diagnostická hra našeho poradenského centra - Třída v pytli. Proč ty smutné kočky, ptáte se? Do Veselé školy totiž namnoze přicházejí děti, které to v životě nemají zrovna snadné, jejich břemena jsou takřka nad jejich síly. My učitelé, asistenti, žáci se snažíme jedni druhým tato břemena nést, seč nám naše síly a Boží požehnání stačí. Chránit je od zlého!

Charlotta

Miriam

EXPERIMENT

Exkurze v Didaktikonu

S devátou třídou jsme navštívili v říjnu vzdělávací středisko Didaktikon a zúčastnili jsme se řady chemických pokusů.

Tajné písmo: Pomocí neviditelného inkoustu, barviva a štetce účastníci psali na filtrační papír. Po zaschnutí na topení se text zviditelnil díky reakci s hexakianoželezititanem draselným $K_3[Fe(CN)_6]$.

Zahrádky: Do vialek bylo nalito vodní sklo, do Petriho misek přidány různé soli kovů. Když se soli přidaly do vialek s vodním sklem, začaly růst vzhůru jako krystalická zahrádka, protože se nemíchají s vodním sklem jako s vodou.

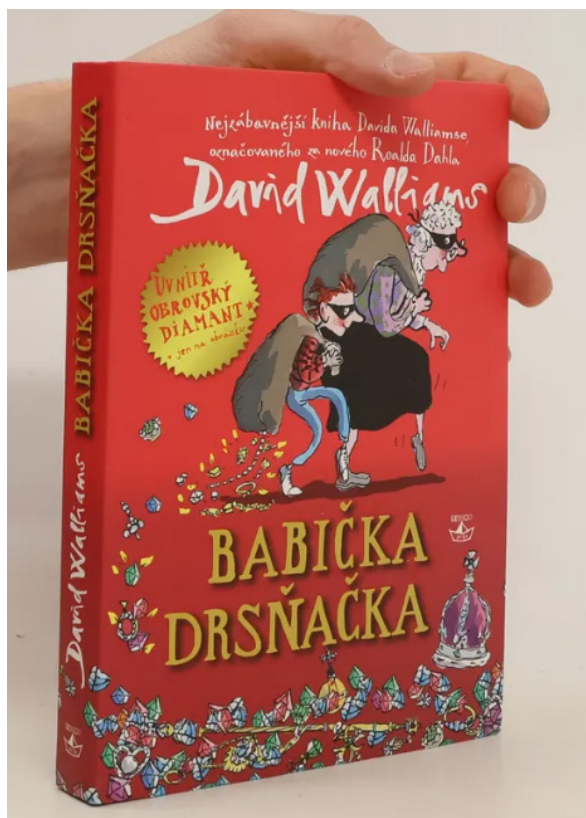
Chameleon: Roztok NaOH s vodou byl smíchán s barvivem. Poté byl přelit do dalších kádinek, do jedné se přidalo jablko a rychlým mícháním se barvy postupně měnily: fialová, modrá, zelená, černá, hnědá a nakonec oranžová.

Oheň: Po smíchání vody s jarem vznikly bubliny naplněné plynem. Účastníci si nejprve namočili ruce až po lokty do vody a poté nabrali bubliny do dlaní. Při zapálení bublin hořel plyn na několik sekund, aniž by došlo k poškození rukou.

Tyto pokusy ukázaly, jak mohou chemické reakce probíhat jednoduše a zároveň působivě.

Eliza Begova

Se jménem David Walliams jsem se poprvé setkala ve třetí třídě. A první knihou, kterou jsem od něj přečetla, byla Babička drsňačka. Doporučil mi ji kamarád v době covidové pandemie. U prvních kapitol jsem se trochu nudila. Hrdinou knihy je Ben. Jeho rodiče nejenom že nezdravě jedí, rádi sledují televizi a nenechají si ujit jediný díl pořadu Tanec s hvězdami (u nás známý jako Star dance, aneb když hvězdy tančí). Bena proto každý pátek odvezou k babičce, která se na svého vnoučka těší, do každého jídla přidává oblíbené kapustičky, její život je pro něj monotónní až nudný, stejně jako hra Scrabble, ze které už vyrůstl. Babička si toho všimne a mrzí ji, že s ní vnuk už nechce trávit volný čas. Proto do krabičky od sušenek vloží bižuterii a jiné šperky. Protože ví, že Ben krabičku najde a bude se ptát, jak k takovému bohatství přišla, když si ani nenechá opravit rozbitou televizi. Babiččino tajemství a jejich společný příběh je plný bláznivých příhod, vtípu, ale i smutku, humoru (černého i záchodového), který se odehrává v ulicích i podzemí Londýna. Ukáže se, že babička je sice stará. Ale je stále schopná vykonstruovat plán

jedné šílené až troufalé loupeže a k jejímu provedení bude potřebovat Benovu pomoc. Právě tady začíná jejich několik kapitol dlouhé (i když ve skutečnosti jednu noc trvající) dobrodružství. Babička drsňačka je první Walliamsovou knihou přeloženou do češtiny. Přeloženy byly také další knihy: Malý miliardář, Ledová obluda, Půlnoční gang, Dědečkův velký příběh, Dábelská zubařka, Pan Smraďoch, Operace banány a další dvacítky knih, ve kterých jsou hlavními postavami děti. A do kterých se pořád cpe trafikant Rádž, i když se jeho postava nebo role z různých důvodů (nejenom dobových) do knihy nehodí. V Babičce drsňačce, ale své místo má.

Knihy se rychle a dobře čtou, mění se v nich styly písma, mají pěkné obrázky a spoustu citoslovcí. Myslím si, že mohou oslovit začínající čtenáře (i druháky díky velikosti písma), ale i děti, které nerady čtou. Po jejich přečtení mohou mít děti pocit, že přečetly pořádně tlustou knihu odehrávající se v reálném místě v Anglii (například v Toweru nebo v Národním přírodopisném muzeu).

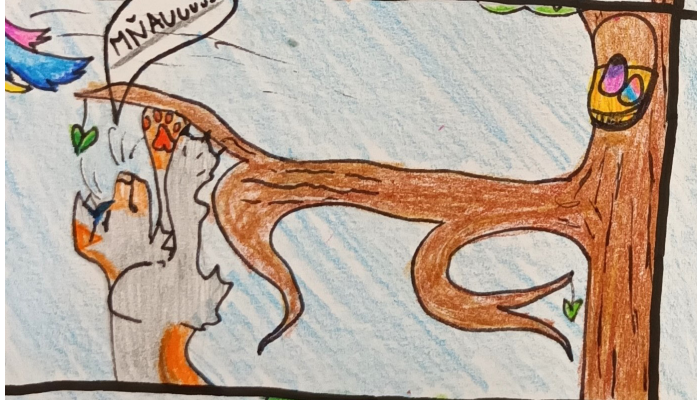
Zajímalo mě, kdo takové příběhy píše. David Walliams má zajímavý bohatý život. V Anglii je známý jako moderátor, herec a komik, píše scénáře. Přeládal kanál La Manche v rámci charitativní akce, sedí v porotě pořadu Anglie hledá talent. Jeho knihy byly přeloženy do 42 jazyků. U nás se prodávají i v původní angličtině, a pokud nevíte, jak si zkrátit cestu do Chorvatska, Černé hory, Bulharska ..., lze si je také pořídit jako audioknihy, které načte herec Jiří Lábus. Věřte mi, že nezůstanete u jedné. Čtení vás neomrzí a svět kolem sebe, ale třeba i předsudky ke stáří uvidíte jinýma očima.

Marie Hrnčířová

Vlny - Jiří Mádla

Se školou jsme vyrazili na docela jiný, neméně poučný film, ale díky šťastné náhodě jsme viděli právě Vlny - oceňovaný film Jiřího Mádlu vypráví o dění kolem československého rozhlasu v přelomových letech 1967 až 1968. Příběh je vyprávěn z pohledu fiktivního rozhlasového technika Tomáše Havlíka, který se po smrti svých rodičů stará o svého nezletilého bratra Pavla, a jeho prioritou je tudíž jejich bezpečí. Tento životní program se mu začíná rozpadat v okamžiku, kdy je shodou neplánovaných okolností vtažen na velice riskantní půdu mezinárodní redakce, kde se nebojácní redaktoři snaží přinášet nezávislé zprávy navzdory vzrůstajícímu tlaku vedení a následně i STB. To se stupňuje až do počátku okupace, přičemž Tomáš je nucen čelit stále složitějším morálním volbám, kdy se nakonec musí rozhodnout mezi loajalitou k bratrovi a věrností pravdě.

PRASATA VE ŠKOLE

Z návštěvy našich příbuzných

Na světě existuje 17 druhů prasat. 10 druhů v Oceánii, 5 druhů v Africe, jeden druh v Indii, a konečně prase divoké v Evropě. Víte, že prase zakrslé žije na jediném místě na světě v indické provincii Ásám? Existuje mnoho druhů prasat například prase bradavičnaté, prase pralesní, prase divoké... Když se začne šlechtit prase divoké, vznikne prase domácí, a to má hodně plemen, např. kune - kune. Plemena prasete domácího se dají chovat i doma!

V Americe kromě prasat jedí i morčata (v němčině se morčatům říká mořská prasátka - Meerschweinchen). Například morče Cuy se chová na plovoucích ostrovech z trávy na jezeře Titicaca. Pro nás domácí mazlíček, pro ně obyčejný řízek. Pro labužníky od Kanady až po Chile je morče oblíbená pochoutka. Jejich maso je velmi výživné, obsahuje hodně proteinu a je lehce stravitelné. Jeho chuť se dá přirovnat jako něco mezi kuřetem a králíkem. K jídlu je nejlepší morčecí plemeno Cuy, které se dá sehnat na amerických trzích. Podává se v těch nejlepších restauracích, je libové a hodně bohaté na železo.

Chtěli byste chovat mini prasátko? Víte, co to obnáší?

Prase jí kukuřici, ječmen a pšenici, naopak nesmí kořeněné a přemaštěné věci. Pamatujte, že i miniprasátko může během prvních tří let velmi vyrůst. Když vám nevyroste a zůstane miniprasátkem, tak bude váš miláček vážit kolem 15 kg. Když máte smůlu a miniprasátkem nezůstane, připravte se na macka okolo 180 kg. Každopádně se miniprasátka dožívají až 20 let. Musíte je neustále zabavovat, jsou velmi společenská. Když je necháte doma bez zábavy, dokážou vám udělat například díru v gauči, nebo dočista zničit kuchyň.

Reportáž připravil Bastián

KANONICKÉ KAMENÁKY

Aneb kdyby ty mramory mluvily

Jak si moje máma myslí, že chodím nalíčená do školy.

A jak to vidím já...

Miri & July & Charlotte

DOCHUCENO

Vietnamské nudle z dálné Indočíny

Během pracovek jsme si společně připravili specialitu z asijské kuchyně. Všem nám moc chutnala, a jelikož nic nezbylo, tak se s vámi alespoň podělím o recept.

Nejprve mrkněte do špajzu, jestli tam najdete vše potřebné, tak třeba mrkev a pórek tam asi bude, ale pro zbytek budete muset do potravin - nejlépe k nějakému Vietnamcovi.

Budete potřebovat tyto suroviny a přísady:

- rýžové nudle (takovéty špagetové - ne polívkové)
- nějaké houby - ideálně hlívu, ale stačí žampióny
- červenou papriku - romero, ale kapie taky dobrá
- mrkev - když je se vám ji podaří nastrouhat na dlouhé nitky, jste chef - my jsme si vystačili s kolečky
- pórek - skvěle se seká sekáčkem - to nám učitel zakázal
- cuketa - ani tu jsme nemohli sekat:(
- buráky - tak to chce hodně velké sebezapření, abyste je nesnědly dřív, než skončí ná pánvi
- olej
- sůl
- pepř

Recept je velmi rychlý - do 15 minut máte na talíři. Jak na to? Nejprve si podle pokynu na obalu dejte vařit rýžové nudle (pokud jste sehnali ty pravé vietnamské, tak stačí vařit 5 minut), které hned po uvaření scedíte, jinak se to slepí do velké rýžové koule. To znamená, že vylijete vodu. Opatrně, ať se neopaříte! Doporučuji cedník a rukavice na vaření. Nebo buďte prostě šikovní:) A hurá do krájení: začněte od tvrdé zeleniny k té nejměkčí a skončíte buráky. Nejprve tedy mrkev - ideálně oloupanou (to jsme nezvládli) na tenké proužky a hned ji hodíte na rozpálený olej v pánvi typu wok (ta hluboká). Pokračujte stejně paprikou, kterou zbavte stopky a vnitřku. Následují houby a oloupaná cuketa. Zde přichází na řadu sůl a pepř. Kolik? No, přiměřeně! Finišujete buráky - ty tam nesmí být déle než dvě minuty. Vždycky, když tam něco přihodíte, důkladně to promíchejte. Ve fázi cukety přidejte olej, jelikož vám všechno už vysušily houby. Když budete rychlí, tak se vám to nepřipalí a zároveň se to všechno prohřeje. Pak tomu přidejte ještě dva ždíbce soli a pepře. Ochutnejte a pokud máte rádi další koření, můžete přidat kari nebo kurkumu. Přeji vám všem: Dobrou chuť! A dejte mi vědět, jak to dopadlo.

Marie Hrnčířová

STALO SE

STŘÍPKY Z DĚNÍ VE ŠKOLE

EMOCIONÁLNÍ CHUDOBA

Šestáci si třídu vyzdobili nejslavnějším dílem street-artového umělce, aby tak upozornili na nedávno zjištěnou stinnou stránku komunikace přes sociální média, a sice na emocionální chudobu, kterou trpí především náctiletí uživatelé. Enormní emocionalita jednotlivých výroků na sociálních sítích vede paradoxně k velice slabému vyjadřování emocí ve skutečnosti. Učitelé zahrnují do svých osnov mimiku - pláč, hněv, smích a vztek...

BUDE KAPR

Některé školy podporují u dětí enviromentálně příznivé samozásobitelství tím, že vedou své žáky k pracem na pozemcích. My v centru Prahy u Vltavy bychom museli nejprve překopat stovky kočičích hlav, než bychom se k nějaké hlíně dostali. Proto vedení školy zavádí, zatím velice skromné, pražské rybníkářství.

OSMÁCI VAŘILI PERNÍK

Důraz na mezioborovost, praktičnost a užitečnost nám není cizí. Znalosti nabyté v hodinách chemie naši žáci s velkým zaujetím uplatnili dole v černé kuchyňce, která sice nesplňuje parametry veřejné jídelny, ale ukuchtit se tam dá ledasco. „Naše perníčky jsou tak dobré, až se obávám jejich návykovosti.“

JDU DO DŮCHODU!

To prý prohlásil nadšeně češtinář se slzami v očích, když po několikaletém úsilí se mu podařilo žáky druhého stupně přimět několik desítek minut v klidu číst klasickou literaturu. „Už jsem zbytečný. Nyní propouštíš, Jane Amosi, svého služebníka, když viděl a zažil a dotkl se naděje světa, který je teprve v náznaku, teprve přichází, ale jeho sláva předčí všechny věky minulé. Ano, nyní...“ vysmrkal se, „má lidstvo naději!“

ŠKOLU NEOPUSTÍME

Zatímco v pralesích se horliví ekologové přivazují ke stromům řetězy, tak naši žáci ve stopách Dr. Martina Kinga si sedli k občanskému nepokoji. Přišli do školy v pyžamech, že dokud nebudou umět velkou násobilku, druhy vět vdejších a všechna hlavní města, tak školu neopustí.

PŘIŠLO SVĚTLO

Mudrci vyrazili za světlem, to se však zastavilo nad Betlémem, respektive nad devátákem, aniž by ho ranilo. „Nevěděl jsem, že kometa vypadá jako zářivka?!“ Světelnou symboliku adventu ve Veselé nepodceňujeme.

Namalo váno
Wýsledky Rohrschachova testu

